

Reis verslag: Sundance Kid met, Jacques van Seventer en later Willem Hannen en schipper Fred Avezaat

Even voorstellen : Sundance Kid is een Dehler optima 8.30, een van der stadt van 35 jaar oud.

Op woensdag 13 juni 2007 vertrokken wij uit onze thuishaven Strand-Horst met een z.zo wind na een lange voorbereiding naar Den Helder om mee te doen aan de Drie Hoek Noordzee.

Al met de inschrijving bleek dat ons scheepje de benjamin van de vloot was.

Om 9.30 uur werd het zeil gehesen en met een heerlijk zonnetje gingen wij naar de brug van Elburg . Vanaf de haven stond de spinaker op en wij zeiden tegen elkaar dat het een prachtige start was en met zo'n start kon er toch niets mis gaan!

Wel dat hebben wij geweten! Bij de brug de zeilen eraf en de brommer aan, de brug was nog niet open dus een klapje in zijn achteruit, dit gaf een knal en een hoop lawaai vanuit de boot. Schrikken! wat is dit, langzaam door de geopende brug en gelijk stuurboord uit naar Elburg en het luik los gehaald. Wat bleek !de schroefasrubberkoppeling bleek nog maar met één bout zonder moer vast te zitten aan de keerkoppeling. Hoe is het mogelijk?

Hij hoort vast te zitten met vier bouten. Ik had de boot toch echt op zijn kop gezet. Er kwam wat water in de bilge onder de brommer wat ik maar niet kon vinden en nu vond ik dat opeens, het bleek een scheurtje te zijn in een rubber stuk uitlaatslang. Wij hebben dat ook gelijk gerepareerd en na 2 uurtjes oponthoud konden wij weer verder.

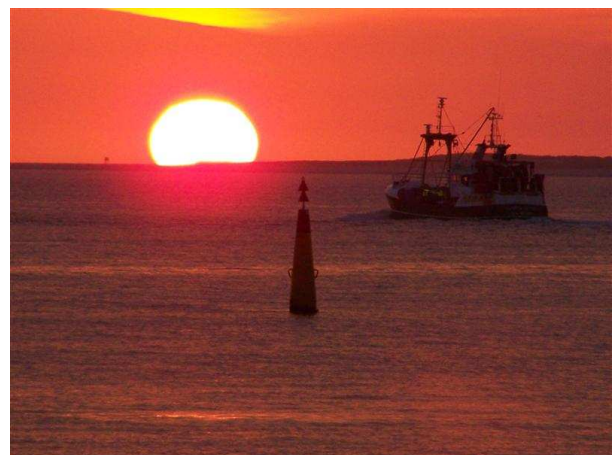
Op, richting Roggebotsluis. Bij de sluis aan gekomen een klapje in zijn achteruit om bij de steiger aan te leggen, klapje in zijn vooruit maar er was geen beweging in zijn vooruit : wat nu weer? De sluismeester even gemeld dat wij voorstuwingsproblemen hadden en of we aan de steiger konden blijven liggen om kijken wat er aan de hand was. Bleek de bout van 6 mm die door de hendel en de as loopt van de keerkoppeling finaal te zijn afgebroken.

Hup nieuwe bout er in en varen maar weer.

Wij wilden in Medemblik overnachten maar dit werd bij gesteld tot Enkhuyzen. De wind was gedraaid naar z.w. en wij hadden de brommer op het Ketelmeer bijstaan zodat wij wat scherper aan de wind wat tijd konden inhalen. Echter toen Jacques na .15 min nadat wij onder de Ketelbrug door waren in de boot keek, bleek het water boven de luiken uit te komen!

Wij gaan naar Urk riep ik en begon op dat moment de Drie hoek Noordzee uit mijn hoofd te zetten. In Urk de luiken weer open om te kijken waar dat water vandaan kwam. Het bleek de watergesmeerde schroefaskeeringslang te zijn die door al dat gesleutel los was geraakt en onder de waterlijn aan het hevelen was. Ook weer gemaakt en met de moed in de schoenen naar bed om de stress die bij mij aanwezig was weg te slapen. Zou het wat te maken hebben met de dertiende?

Donderdag richting Denhelder en na een heerlijke dag zeilen kwamen wij in Den Helder aan. Onderweg bleek er iets niet te kloppen met de stroomvoorziening en besloot ik de hoofdaccu in Den Helder te vervangen en dat was maar goed ook want de accu liep zonder afname van 12.65 volt terug naar 9 volt in 5 uurtjes tijd. Verder waren er geen problemen meer en haalde ik opgelucht weer adem.

Vrijdag alles nog eens extra nagelopen en had weer een goed gevoel over de boot.

Zaterdag 16 juni de start,

Om 11.05 uur waren wij als tweede boot de haven uit richting het Molengat en Kirkwall. Wij gingen als de brandweer en op zondag 17 juni klokte wij na 24 uur zeilen 131 mijl op het log! Daarna kakte de wind in en moest de brommer bijgezet worden.

De andere dagen waren van halfwinder erop en eraf, brommer bij, brommer uit, en dat ging tot dinsdagmiddag door.

Op de muziek van Santana kregen wij bezoek van 10 witsnuit dolfijnen en dat was een heerlijke onderbreking. Nog even een bypas aangelegd om de plunjerpomp van de diesel weer opgang te brengen, op dinsdagmorgen het weerbericht van Aberdeen gehoord en die gaf noord tot noordwest 5/6 bft.op.

.Eindelijk gingen wij met een goede vaart richting de haven en hebben de laatste 40 mijl schat ik opgevaren met de Stella een Sadler 32.

Woensdagmorgen vroeg om 01.15 uur in de haven van Kirkwall op de Orkneys afgemeerd, een flinke borrel en nog eventjes rond gelopen om de zwaibenen te laten wennen aan de vaste grond. 465 mijl op het log en 30 brommer uren waardoor er 24 ltr. diesel getankt moest worden.

Woensdag hebben wij gebruikt om de boot weer in goede conditie te krijgen en in de stad rond te kijken.

Donderdag met de bus over het eiland getoerd en na het feest dat in de plaatselijke zeilclub werd gehouden vroeg het mandje in om vrijdag richting Noorwegen te zeilen.

Vrijdag 22 juni om 11.45 Nederlandse tijd waren wij weer als een van de eersten weg. De voorspellingen waren gunstig n.n.o. 3 tot 4 bft. en wij gingen net als de eerste etappe in het begin hard richting Farsund. In de avond konden wij lange tijd het gevecht volgen van de Watermaat een Dehler 43 en de Bluenose een Elan 40. De Watermaat zou uiteindelijk het gevecht winnen. Helaas ging de ventilator weer uit en moest de brommer weer bij.

Zaterdag, bijna geen wind, muziek aan en daar waren de dolfijnen weer. Ik heb mijn visplankje overboord gekieperd en na een klein uurtje konden wij genieten van een paar heerlijke makrelen.

Zondag 25 juni in de namiddag kwam er land in zicht en onder spinaker voeren wij rap op de haven aan. De aanloop naar Farsund is oppassen maar was goed te doen, zeker omdat wij met daglicht aankwamen. Om 20.00 uur lagen wij afgemeerd in de haven van Farsund. 331 mijl op de klok en veel

brommeruren.

Maandag de boot weer op orde gemaakt, inkopen gedaan en dinsdag een flinke wandeling gemaakt langs de fjorden. Voor de avond was er in het stadhuis een diner voor ons allen.

De drank kon je zelf meenemen en dat betekende dat ik wat rossig mijn mandje instapte.

Woensdag 27 juni vertrek naar Den Helder. De windvoorspellingen waren niet zo best. De wind kwam uit het noordwesten 7 / 8 bft. In de haven ging het er kalmpjes aan toe maar buiten ging het er behoorlijk ruig aan toe. Ik besloot te wachten tot de avond want de voorspellingen waren dat de wind zou afnemen. Om 17.35 gingen de trossen los en om 20.15 uur gingen de trossen weer vast. Waarom? Toen wij buiten kwamen zaten er al gauw 2 riffen in en de reefbare rolgenua tot een zakdoekje opgerold. Wij kleunde van de ene golf in de ander en gingen 8 knopen over de grond. Na een kwartier dit aan de helmstok te hebben volgehouden en aangekeken besloot ik terug te gaan. Ik had geen zin om dit samen met Jacques de hele nacht vol te houden. 30 en soms 35 knopen wind boven in de mast maakte dat wij een speelbal waren van de golven die richting 3 meter gingen en dat aan de hoge kant. Op de terugweg naar de haven hoorden wij op de marifoon dat Simon den Danser, een Defender 32 die vroeg in de middag was vertrokken, zijn roer was kwijtgeraakt en assistentie

vroeg aan de Noorse reddingdienst. Gelukkig zijn zij donderdagmorgen vroeg aangekomen in Farsund. Zij hadden veel sleepschade opgelopen, de bolders waren uit het dek getrokken.

Ook voor donderdag was het weer voor ons niet goed om uit te varen. Heeeeel veel wind terwijl de voorspellingen een 5 bft gaven!

Vrijdag 29 juni om 11.00 uur gingen de trossen weer los en voeren wij met een zuidoosten wind het Skaggerak op richting Den Helder. Door de zuidoosten wind (voorspellingen waren 4 /5 bft) wilden wij eerst een koers varen van 210 graden en wij liepen met een rif in het grootzeil over de grond 5.5 tot zes knopen.

Na ongeveer 28 mijl uit de kust en een toenemende wind richting 22 knopen ben ik mijn mandje ingegaan. De golven hadden besloten om het ons behoorlijk lastig te maken, zij kwamen van alle kanten op ons af. Na een kwartiertje hoorde ik een klap en dacht, wat een krenge van een golf maar gelijk daarop een nog hardere knal waarbij ik dacht, nou dat is snel op elkaar. Helaas bleek het de mast te zijn die finaal bij de zaling was afgebroken, dit gebeurde in een bui waarbij de wind toe nam tot 29 knopen.

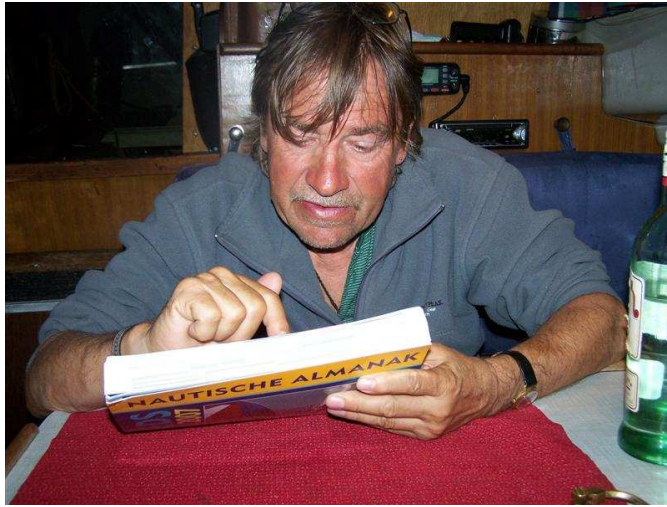

Ik ben in mijn overlevingspak gesprongen en wij hebben rustig alles weer aan boord gebracht. Ik liep al te zwaaien met mijn draadtang maar gelukkig heb ik alleen wat vallen door moeten snijden en hebben wij alles geborgen. Na een uurtje konden wij de brommer starten na eerst goed gekeken te hebben of er geen lijnen meer overboord dreven. Om 22.15 uur toen ik de samen met Jacques de boot weer in Farsund had vast gemaakt was ik ineens totaal op en was er kapot van.

Zaterdag 30 juni is Jacques met de StandfastII meegegaan richting Den Helder, die had de vorige dag ook problemen en is toen ook teruggegaan. Ik ben daar gebleven om de verzekering en andere dingen te regelen. En op dinsdag 3 juli vroeg ben ik naar huis terug gevlogen met de hoop om de boot met een nieuwe mast op 10 augustus op te kunnen halen.

Helaas hebben de Noren ook vakantie en vlot liep het allemaal niet. De expert is op dinsdag 3 juli bij de boot geweest en heeft de schade opgenomen. De plaatselijke zeilmaker was voor mij druk in de weer geweest evenals Arno Spierings die als gastheer van Farsund de deelnemers van de Drie hoek Noordzee begeleidde. De prijs van een mast was daar toren hoog en ik hoorde niets van de verzekering. Ik heb toen besloten om de boot 10 augustus naar huis terug te varen met dat eerste stuk mast er weer op. Voor de verzekering scheelt het aanzienlijk als ik de boot met de brommer terug zou varen en heb dat dan ook gedaan.

Op 11 augustus met een ander zeilmaatje Willem Hannen zijn wij vertrokken richting Skagen in Denemarken. De wind was gunstig en om 14.30 uur gingen de trossen los.

Helaas was ik mijn furlex rolreefsysteem kwijt, die was in de haven gejat. De expert had alles van boord gehaald en aan elkaar gelegd om foto's te maken maar heeft niks meer teruggelegd aan boord maar in een hoekje gedumpt. De wind klopte van geen kant, de richting was goed maar het aantal knopen was aanzienlijk meer dan dat er was opgegeven. Wij gingen met 5 en af en toe 6 bft met de wind in de rug op

Skagen af. En zondagmiddag om 17.00 uur kwamen wij daar veilig aan. De reis naar huis was zwaar. Twee dagen verwaaid gelegen en ieder keer kwam de wind uit de verkeerde hoek vanaf Skagen. Via het Kielerkanaal, Ottendorfkanaal, zo noem ik het maar, richting Bremerhaven en het Eemsjadekanaal zijn wij na 12 dagen Delfzijl binnen gevaren en waren vrijdag 24 juni weer thuis.

Terugvaart in 14 dagen niet slecht dacht ik zo!!

De trip van Farsund via de oostkust van Denemarken was 664 mijl de totale afstand van de trip Driehoek Noordzee tot thuishaven 1601 mijl daar zitten ook de mijlen van het heen en weer varen naar Farsund bij. Het onderste deel van de mast had ik weer op de boot gezet en met een grootzeil tot de mast had ik 4 m² zeil en een stormfok van 6 m² vliegend gehesen. Zo hadden wij tot aan de Elbe 10 m² zeil bij staan en dat ging best.

Het was een zeer leerzame tocht.

Met vriendelijk groet,

Schipper van de Sundance Kid Fred Avezaat

